① ויקרא כ"ג: כ"ב

וּבְקַצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי
וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת
מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת
תִּהְיֶינָה: עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם
וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם
תְּנוּפָה שְׁתַּיִם שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ תֵּאָפֶינָה בִּכּוּרִים
לַיהוָה: וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי
שָׁנָה וּפַר בְּנִי־בָקָר אֶחָד וְאֵילֹם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה: וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים: וְהֵנִיף הַכֹּהֵן
אֹתָם עַל־לֶחֶם הַבִּכֻּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יהוה עַל־שְׁנֵי כְבָשִׂים
קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן: וּקְרָאתֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא־
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם
בְּכָל־מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: וּבְקֻצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם

② מדרש רבה רות פרשה ב' אות י"ד

אָמַר רַבִּי זְעֵירָא
מְגִלָּה זוֹ אֵין בָּהּ לֹא טֻמְאָה וְלֹא טָהֳרָה וְלֹא אִסּוּר וְלֹא
הֶתֵּר וְלָמָּה נִכְתְּבָה לְלַמֶּדְךָ כַּמָּה שָׂכָר טוֹב לְגוֹמְלֵי חֲסָדִים.

③ גמ' ברכות מג:

תנו רבנן ער שבא להתגייר בזמן הזה אומרים לו מה ראית שבאת להתגייר אי אתה יודע ששראל בזמן הזה דחוים ורדופים סרופים ומסרסין ויסורין באין עליהם אם אומר יודע אני ואני כראה מקבלין אותו מיד ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורה ומודיעין אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני

④ גמ' שבת לא:

שב מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי אל נידוי עם שהלסתני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת ודחפו באמה הבנין שבידו בא לפני הלל ניירה אמר לו דעלך סני לחברך לא תעביד זו היא כל התורה כולה ואידך פירושה הוא זיל גמר:

⑤ גמ' בבא מציעא לא:

הוה ר' ישמעאל ברבי יוסי *לפנים משורת הדין הוא דעבד *דחני רב יוסף °והודעת לדם זה בית הידים את הדרך זו גמלות חסדים [א]*(אשר) ילכו זה ביקור חולים בה זו קבורה ואת המעשה זה הדין אשר יעשון זו לפנים משורת הדין: אמר מר [ב] (אשר) ילכו זה ביקור חולים היינו גמילות חסדים לא נצרכה אלא לבן גילו דאמר מר *בן גילו נוטל אחד מששים בחליו ואפי' הכי מבעי ליה למזל לגביה בה זו קבורה היינו גמילות חסדים לא נצרכה אלא לזקן ואנו לפי כבודו אשר יעשון זו לפנים משורת הדין דאמר ר' יוחנן לא חרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה אלא דיני דמגיתא לדיינו אלא אימא *שהעמידו דיניהם על דין תורה ולא עברו לפנים משורת הדין:

⑥ רמב"ם הל' דעות א:ה'

ומצוותן אנו ללכת בדרכים אלו הבינונים והם הדרכים הטובים והישרים שנ' והלכת בדרכיו כן כתוב למדו בפירוש מצוה זו. מה הוא נקרא חנון אף אתה היה חנון. מה הוא נקרא רחום אף אתה היה רחום. מה הוא נקרא קדוש אף אתה היה קדוש: ועל דרך זו קראו הנביאים לאל בכל אותן הכנויין, ארך אפים ורב חסד, צדיק וישר, תמים גבור וחזק, וכיוצא בהן, להודיע שאלו דרכים טובים וישרים הם וחייב אדם להנהיג עצמו בהן ולהדמות כפי כחו: ז וכיצד יגדיל אדם עצמו בדעות אלו עד שיקבעו בו. יעשה ושנה וישלש במעשים שעושה על פי הדעות האמצעיות ויחזור בהן תמיד עד שיהיו מעשיהן קלים עליו ולא יהיה בהם טורח ויקבעו הדעות בנפשו: ולפי שהשמות האלו שנקרא בהן היוצר הן הדרך הבינונית שאנו חייבין ללכת בה נקראת דרך זו דרך יי. והיא שלמדה אברהם אבינו לבניו שנ' כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יי לעשות צדקה ומשפט: וההולך בדרך זו מביא טובה וברכה לעצמו שנ' למען הביא יי על אברהם את אשר דבר עליו:

⑦ ויקרא יט: יח

וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ

⑧ תרגום יונתן שם

וּתְרַחֵמֵי לְחַבְרָךְ דְּמַן אַנְתְּ סָנֵי לָךְ לָא תַעֲבֵיד לֵיהּ

⑨ רמב"ם הל' אבל י"ד: א'

פרק ארבעה עשר

א מצות עשה של דבריהם לבקר חולים, ולנחם אבלים, ולהוציא המת, ולהכניס הכלה, וללוות האורחים, ולעסוק בכל צרכי הקבורה לשאת על הכתף ולילך לפניו ולספוד ולחפור ולקבור, וכן לשמח החתן והכלה ולסעדם בכל צרכיהם. ואלו הן גמילות חסדים שבגופו שאין להם שיעור: אע"פ שכל מצוות אלו מדבריהם הרי הן בכלל ואהבת לרעך כמוך, כל הדברים שאתה רוצה שיעשו אותם לך אחרים, עשה אותן אתה לאחיך בתורה ובמצוות:

⑩ רדב"ז (על רמב"ם) מתנות עניים ט: ו'

וגיל דשמי מיע מל נקם שם מקנה לפנים וכרי כנס
כתוב עליו וכשקן לוקו לפרוש מוכו ויורדין (נגנסו כפסר עוקין לפי שפסרה לפרוש כתוב פסר עליו. מנש שהרי בכל המלות כולם נפסר
כעפרין ובמלות הפעבר כוסר מני שכיפו שם כל הפעבר וגרי ובמנוי גם בזלת וגרי (פנים ס.), ולפי פוסר שגם בלקם פוסר העפרין:

⑪ גמ' בתרות יג:

ת"ר *מעבירין את
המת מלפני כלה זוה זוה מלפני מלך ישראל